

ש טור בשם סמ"ג
וסמ"ק. ת תרומות
הדוש וביית יוסף
מהירושלמי. א טור
בשם רמב"ן. ב שם
בשם רמב"ן שמואל בן
נפולאי והנהגות מיומני
בשם הרמק"ה. ג טור
לדעתו.

ונדחה לאחר השבת, מחר בשתי השבתות, בין שקדם החצות בין שאחריו. ויש מי שאומר
(ד) שנהגו לאסור כל שבוע שלפניו (י"ט) חוץ מיום חמישי ויום ששי: הגה ונהגין להחמיר (כ) מתחלת
ראש חדש לענין כבוס, אבל תספרת נהגים (י"ט) להחמיר (כ"א) משבועה עשר בתמוז (מנהגים): ה. אסור לעבירות
(כ"ב) לכבס בגדי (י"ט) העובד כוכבים (כ"ב) בשבוע זה: ו. אכלים חדשים, בין לבנים בין צבועים,
בין של צמר בין של פשתן, אסור ללבש בשבת זה, ואנו מחמירין (כ) (כ"ד) מראש חדש ואילך: ז. יש
אומרים (כ"ד) שאסור לתקן בגדים חדשים (כ"ה) (כ"ו) ומנעלים חדשים בשבת זה, ויש להחמיר בזה
(כ"ז) מראש חדש: הגה והוא הדין דאסור (כ"ח) לקנותו, וכן אמר ישראל (כ"ט) אסור לעשותו לאחרים, בין בשכר

שערי תשובה

אם חל ט"ו באב ביום ששי אסורים בכשר ונין, ועין ביד אפרים מה שכתב בזה על
המגן אברהם, והבאתי שם דברי הנידע ביהודה מהר"א מנציח סימן קה, עין שם.
ועין בפ"י סעיף קטן י' ובכ"ד אפרים שם: • להחמיר. עין באר היטב, וכתב בדגול
מרכבה דהוא הדין אם יום שלשים בראש חדש אב מחר, רק בשבוע שחל תשעה
באב אסור לספר ברכו, ועין מה שכתב באלה דבה, ועין בשאלת יעב"ץ חלק א
סימן עז, מי שנהג משבועה עשר תמוז ואילך וארע אבל בתשעה באב אין להחמיר
לו: • והוא הדין דאסור לקנותו. וכתב בסדור עמודי שמים שאף הבגדים ישנים והם
חביבים אצלו אסור, וגם משעם ברכת שהחנינו לאו ש"ד, אבל אם נתנו לו במתנה
שמכר השוב הטוב והמטיב, יכרז מיד:

(י"ט) להחמיר. אבל שחל יום שלשים שלו ב"ח בתמוז מחר לספר, כיון שאינו
אלא מנהג והיו תכפוחו אכלות, ב"ח: (י"ט) העובד כוכבים. ובצנעה יש להקל,
והוא הדין במקום שהאנים יהודים יש להם מלבושים אחרים ונכר שהם של
אינו יהודי שרי, עין סעיף ז בהג"ה מגן אברהם: (כ) מראש חדש. והב"ח
כתב דאסור מ"ז בתמוז ואילך, דתא אין מכיין שהחנינו כמו שכתב סעיף
זו, ולזה מה שכתב שם דשבת שרי לברך שהחנינו, אם כן מחר ללבש חדשים
בשבתות שבין המצרים, אבל מראש חדש ואילך אסור ללבש אפילו בשבת, ועין
מגן אברהם: (כ"ה) ומנעלים. והוא הדין דאסור ללבשם, אגדה, תנחות מנהגים:
(כ"ז) מראש חדש. ולענין לבישה דעת המחבר בית יוסף להקל משום דטעם
אסור העשיה, כמו שכתב סעיף ח משום שנהגו שלא למשתי עמרא, ורצה
לומר, שלא לעשות חוטי שתי מצמר, מטעם משום דפסקה בתשעה באב אבן שתיה, וכל תקון בגדים הוי בכלל זה, דהשתיה הוי תחלת המלאכה, בית יוסף.
וכתב דרכי משה דמטעם זה אפילו עושה לאחרים אסור, ומשמע בתרומת הדשן אפילו עושה למכר בשוק אסור, אבל לטות חוטינו מחר, שאינו בכלל זה. וכתב

באר ה"ב

ו * פלים חדשים וכו' אסור ללבש. והוא הדין פלים ישנים המכבסין,
קדלעיל בסעיף ג, ודע, דכתבת אפילו חדשה מחר ללבש בשבת חזון, וכמו
לענין כבוס דמחר לכבוד שבת וכן משמע מפרי מגדים:

(ד) שנהגו לאסור. הינו, היכי שחל בשבת ונדחה, אבל חל ביום
ראשון מחר (ט) אף לדעה זו: (י"ט) חוץ מיום חמישי ויום ששי.
שמתר לכבוד שבת, ועין לעיל בסעיף קטן לב. הצריך לילך למרחקים
בשבוע שחל בו תשעה באב, (כ"ה) מחר לתן לכובסת עכ"ל
בשבת. (כ"ה) שחל רב הצבור יכולין לעמוד בו: (כ"א) משבועה עשר בתמוז.
עין לקמן בסעיף טו במשנה ברורה: ה (כ"ב) לכבס בגדי העכו"ם. אף על גב דמדינתא שרי, שהרי אין אסור כבוס משום דאסור במלאכה,
אלא כדי למעט בשמחה ולהראות האבלות, והא לא שייך בכבוס בגדי נכרים, אפילו הכי אסור (כ"ה) מפני מראית העין, שאין נכר שהם של עכו"ם,
(כ"ה) אמנם במקום שהעכו"ם יש להם מלבושים אחרים ונכר שהם של עכו"ם יש להקל, (כ"ה) ובאין לו מה ללכלך, ודאי כדי חייו שרי על
כל פנים: (כ"ה) בשבוע זה. בזה אף לדין לא נהגין מראש חדש, (כ"ה) מדלא כתב רמ"א דנהגין אף בזה מראש חדש כמו שכתב בסעיף
שאחר זה [חיי אדם]: ו (כ"ד) פלים חדשים. ובמקום שדרך לכבש הבגדים במכבש, אם כן הוי בכלל מנהגין ואסורין אפילו הם ישנים,
שהנהגין עושה אותן כחדשים, ואסורין ללבש בשבוע זו. ומהאי טעמא נהגו אסור בבגדי שבת ללבשן (כ"ה) בשבת חזון, דאף על פי שלבשן
מכבד כמה שבתות, עדין גורעין נכר והיו כחדשים: (כ"ה) מראש חדש ואילך. ומירי (כ"ה) שקנה בגד מתקן כמו שהוא וברך שהחנינו בשעת
קנייה קדם שבועה עשר בתמוז, ועל כן אין אסור קדם ראש חדש, דמי שקנה בגד שאינו מתקן ונתן לאמן לתפור הלא מכבד בשעת לבישה,
ואסור ללבש משבועה עשר בתמוז משום שהחנינו. ולדעת המקלן דבשבתות שבין המצרים מחר לברך שהחנינו, אם כן מחר ללבש חדשים
(כ"ה) בשבתות שבין המצרים, אבל מראש חדש ואילך אסור אפילו בשבת. (כ"ה) ובגדים שאינם חשובים כל כך שאין צריך לברך עליו שהחנינו כגון
מנעלים חדשים ואנפילאות וכיוצא בו בודאי מחר לקנותו וללבשו משבועה עשר בתמוז עד ראש חדש. ועין עוד מה שכתבנו בסעיף יו בשם
הג"ר א: ז (כ"ו) שאסור לתקן. ורצה לומר, שאסור לעשות בגדים חדשים, (כ"ה) וכן אנפילאות שקורין זאק"ן אסור לארג. ולצורך נשואין מי
שאין לו אשה ובנים, מחר לעשות בגדים חדשים, דהא מדינתא מחר לו אפילו לשא, וכנ"ל בסעיף קטן יד, ואפילו בתשעה באב עצמו שרי לעשות
על ידי עכו"ם לצורך נשואין [אחרונים]: (כ"ו) ומנעלים חדשים. והוא הדין דאסור (כ"ה) ללבשן: (כ"ה) מראש חדש. דבירושלמי איתא, והובא
לקמן בסעיף ח, דנהגי שלא למשתי עמרא מדעייל ראש חדש אב, (כ"ה) וכל תקון בגדים הוי בכלל זה, דהשתיה הוי תחלת המלאכה:
(כ"ה) לקנותו. אפילו דעתו שלא ללבשן עד אחר תשעה באב, ודמיא דאסורין לעיל לענין כבוס אפילו במכבס להניח: (כ"ה) אסור לעשותו
לאחרים וכו'. ואם אין לו מה יאכל (כ"ה) שרי, כמו באבל לאחר שלשה ימים:

שער הציזון

(מ) ולדין אין נפקא מנה, כמו שכתב הרב דוהגין לאסור מראש חדש ופרי מגדים: (מ"א) אליה דבה כשיטת הב"ח, והעמיקוהו הדין החיים והחיי אדם. ועל ידי ישראל כשאי
אפשר על ידי נכרי והוא צריך גדול, הב"ח מחר, אבל המגן אברהם ואלה דבה אסורים, וכן הוא בראב"ן [חיי אדם]: ה (מ"ג) תרומת הדשן: (מ"ג) מגן אברהם, וכן משמע
בתרומת הדשן: (מ"ג) שם. ועין שם עוד שכתב, דאפשר דבצנעה נמי שרי, והעמיקוהו החיי אדם, והוא מטעם דאף דכל מקום שאסור מפני מראית העין אף בחזרי חזרים אסור,
זהו דוקא בדרך שיחשדוהו לאסור דאורייתא, עין לעיל בסימן שא במשנה ברורה סעיף קטן קסה: (מ"ה) ובדרך החיים העמיק גם בזה מראש חדש, ונראה להקל, כיון דמראש
חדש אינו אלא מנהג: ז (מ"ו) ואפילו לפי מה שכתב רמ"א דנהגו להחמיר מראש חדש ואילך, הינו, בתדשים או מנהגין משם, אבל בבגדי שבת שאין האסור רק משום שהנהגין
נכר אין המנהג שלא ללבש רק בשבת חזון, או אם יש מילה בתשעה באב, אבל אם חל ראש חדש ביום ששי או בשבת, שפיר לובשין בשבת זה בגדי שבת (נ) אפרים: (מ"ז) מגן
אברהם: (מ"ז) מגן אברהם, ובאלה דבה בשם מהר"א יוסף טוב מצד להחמיר, משום שהיו שמחה גדולה, אכן החיי אדם העמיק קדעת המגן אברהם, וכאמא איני יודע טעם
האילה דבה, דבנקרא לא נכר כי אם משנכנס אב ממעטין בשמחה, ולא קדם: (מ"ט) אחרונים: ז (כ"ה) דרך החיים: (כ"ה) אחרונים: (כ"ה) בית יוסף: (כ"ה) פתחי תשובה בשם
תשובת ר"י ברנא: